

Antonius Onderweg

Parochieblad van de Antonius van Paduakerk in Nijmegen-Oost

Jaargang 33 nummer 6, oktober 2021

KEN JE MIJ? WIE KEN JE DAN?

Een bezinning op onze eindigheid.

U kent vast allemaal het lied van Trijntje Oosterhuis: “Ken je mij? Wie ken je dan? Weet jij mij beter dan ik.” De tekst is geschreven door haar vader Huub Oosterhuis in een bewerking van zijn psalm 139. Op het eerste gehoor, misschien geen makkelijke tekst. Wie is die jij? Je diepste zelf, de Ander, levensgeheim, God? Een lied dat mij ontroeren kan, een lied waarin ik iets van mijzelf herken, van mijn kwetsbaarheid tot het leven, tot anderen, tot God.

Ik moest aan dit lied denken toen ik wat aan het nadenken was met het oog op een stukje schrijven in het parochieblad in verband met Allerheiligen en Allerzielen. Ja, wie zijn we eigenlijk zelf, wie ben ik, in hoeverre ken ik mezelf, wat is mijn ware ik?

De pandemie van de voorbije tijd heeft ons weer eens heel duidelijk gemaakt hoe kwetsbaar en fragiel ons eigen bestaan is. Ook al meenden we nog zo met elkaar dat we heel wat waren en tot bijna alles zelf in staat, we werden geconfronteerd met onze afhankelijkheid en eindigheid. We werden tot stilstaan gemaand. We gingen meer over onszelf nadenken, ontdekten opnieuw hoe kwetsbaar en nietig we eigenlijk zijn, hoe machteloos vaak, eenzaam, hoe afhankelijk van elkaar. Jij en ik, ook al zijn we nog zo gezond, we kunnen toch zomaar ineens ernstig ziek worden en zelfs doodgaan. Alles werd meer ongewis. Word ik ziek? Behoud ik mijn

baan? Familie, vrienden, ouderen die we niet konden bezoeken werden nabijer dan ooit. We voelden onze onderlinge afhankelijkheid en verbondenheid. En hoewel we afstand moesten houden van elkaar gingen we toch als het ware meer in een grote kring om elkaar heen staan.

Misschien hebt u het ook wel eens ervaren, dat u in de stilte meer met uzelf in gesprek kwam, bijvoorbeeld op een wandeling in je eentje, dat u ineens kwam tot een stil gebed. Misschien hebt u thuis ook wel eens een kaarsje opgestoken in de hoop en in het vertrouwen dat ons leven gedragen wordt, vastgehouden door iets of iemand die groter is, die mij vasthoudt als ik dreig te wankelen.

*“Ken je mij? Wie ken je dan?
Weet jij mij beter dan ik?
Ken je mij? Wie ben ik dan?
Weet jij mij beter dan ik”*

Zeker er zijn in onze meer ontkerkelijkte en geseculariseerde samenleving steeds meer mensen die makkelijker zijn gaan zeggen met geloof en kerk daar heb ik niks meer mee, dat heb ik allang achter me gelaten; na dit leven is het definitief afgelopen. Misschien is dat toch wat te makkelijk gezegd, en zegt het gevoel iets anders als je eerlijk bij jezelf te rade gaat.

Lees verder op pagina 3

Colofon

Redactie

Beppie Peters, Henrike van Riel, Frans Blom
Website: Mieke Dahlhaus,
redactie@avpnijmegen.nl

Volgend nummer: Kerst

Kopij inleveren voor: 26 Nov. 2021
Verschijningsdatum: 11 Dec. 2021
Oplage: 500 exemplaren
Print: Janssen Repro, Nijmegen
Verspreiding Antonius Onderweg: Monique
Leclerq, 024-3237000/moonlekkie@gmail.com

Contact

Antonius van Paduakerk

Groesbeekseweg 96, 6524 DJ Nijmegen
024 - 3222388
secretariaat@avpnijmegen.nl
www.avpnijmegen.nl

Onderdeel van de Stefanusparochie

info@stefanus.nl / www.stefanus.nl

Bankgegevens

ING: NL96INGB0000940356
ABN AMRO: NL08ABNA0418667160
t.n.v. RK Parochie H. Stefanus
Locatie Antonius van Padua

Bereikbaarheid AvP

Clara ter Berg (coördinator): 06 49392730

Parochieadministratie / Secretariaat

Frans Blom, Groesbeekseweg 96
6524 DJ Nijmegen
secretariaat@avpnijmegen.nl

Voor uitvaarten afspreken:

06-49392730

Inhoud

- 1 Ken je mij, wie ken je dan? Kees Megens
- 3 Klein verslag locatieberaad, Rob v. Woerkom
- 4 Nieuws over de pastorie, Martien Peters
- 4 Anders collecteren, Martien Peters
- 5/6 Allerzielen, We gedenken onze overledenen
- 6 Vanuit het locatieteam, Cecile Kuijpers
- 8 Interview met Jesús Baena, Henrike v. Riel
- 10 Kunst in de kerk, Beppie Peters
- 11 Zingen is bidden voor twee, Addy Groos
- 11 Kerst-Inn, Werkgroep Kerst-Inn
- 11 Vier Adventswandelingen,
Kyra, Corné, Henrike, Jesús, en Rob
- 12 Gelezen, Biografie Simone Weil, Eveline Aller
- 13 Terugblik Monumentendag, Beppie Peters
- 14 Bijzondere Doopviering, Beppie Peters
- 15 Berichten van Diaconiegroep, Anneke Leisink
- 16 Antonius in Beeld

*Onze doden herdenken
betekent kiezen
voor hun blijvend gezelschap*

“Ken je mij, wie ken je dan? Weet Jij mij beter dan ik? Het zijn woorden die gaan over ons aller “zijn” in deze wereld, en wie je bent in relatie tot anderen, tot de Ander, God. Woorden die een verlangen lijken uit te spreken naar bevestiging van wie je bent, jouw eigenheid, een verlangen geaccepteerd te willen worden met al je vreugde en verdriet met al je onvolkomenheden en onzekerheden.

Is al ons weten over God en het hiernamaals niet eerder een niet weten, een mysterie, een geheim in de hoop en in het vertrouwen je leven te kunnen leven en ook weer te kunnen loslaten in het besef dat je ten diepste gekend bent.

Laatst bij een uitvaart die ik meemaakte troffen mij de woorden van de voorganger die Augustinus aanhaalde in zijn spreken over God. “U hoger dan mijn hoogste hoogte, U mijn God, mijn Heer, mij dichterbij dan ik mezelf: aan U zij alle eer!”. Dat is geloofstaal, heel andere taal dan een discussie over het wel of bestaan van God en hemel, waarin geloof gemakkelijk tegenover ongelooft wordt gezet.

Psalm 139 waarop de tekst van dit lied is gebaseerd, spreekt eenzelfde geloofstaal. Het gevoel dat er iets bestaat dat mij, jou, ons kent, door en door. Dat dat iets of iemand is die met ons door het leven en ook door onze dood heen trekt. Dat je niet, nooit, totaal aan jezelf bent overgeleverd.

Dit besef gekend te zijn maakt de psalm geliefd. Het gekend te zijn door de Eeuwige stelt gerust. Alleen voor Hem, zo zegt Oosterhuis, is niets verborgen van mijn naaktheid. Alleen Hij kan het hebben, als ik geen licht geef, niet warm ben, als ik niet mooi ben en er geen bron ontspringt in mijn diepte. Dat geeft geborgenheid. Ik mag onzeker zijn en kanten hebben waar ik soms zelf van schrik. Hij de Ene mag me kennen en zal mij troosten en bemoedigen.

Kees Megens

KLEIN VERSLAG LOCATIEBERAAD 17 OKT. 2021

Op zondag 17 oktober praatte het locatiebestuur onze mensen bij over de nieuwe wegen die het wil inslaan na de coronatijd. De volgende punten werden besproken. Geld naar de bank brengen is een steeds moeizamer, ook steeds kostbaarder proces. Daarom stelt penningmeester Martien Peters voor een proef te doen om de collecte ook digitaal te innen. Daar zijn verschillende manieren voor, uitleg en hulp kunnen we van hem ver-

wachten.

Wat betreft pastorie, Ben van Tienen legt uit: benedenverdieping blijft beschikbaar om locatieactiviteiten te organiseren, op de 1^e, in later stadium ook op de zolderverdieping, worden appartementen gerealiseerd, waarmee we geld kunnen genereren om kerk en locatie in stand te houden. Plannen liggen op gemeentehuis ter goedkeuring.

De kerk is een gemeentelijk monument. Het gebouw staat er, dankzij de monumentenwacht, redelijk goed voor. Op het dak liggen grotendeels singles i.p.v. leien. Goedkoper maar ook kwetsbaarder, vooral als de wind er vat op krijgt. Alleen de twintig dakkapellen....dat is andere koek. Hoognodig restaureren. Kosten: 18.000 euro per kapel!!

We doen mee met het bezinningscentrum *Wegen met Zegen*. Vanaf februari 2022 wordt de pelgrimsroute opengesteld. Onze Antoniuskerk is een van de drie startcentra. Van hieruit wordt dan iedere maand een vertrekceremonie georganiseerd. Pelgrims kunnen ook op eigen houtje vertrekken. Om die redenen willen wij in de kerk een speciale pelgrimskapel bouwen, achterin links, als je de kerk binnenkomt. Overdag open voor bezoek. Dus moet de icoon van Maria worden verplaatst. Waarschijnlijk naar de plek waar H. Hartbeeld staat. Dan ook gedachtenisomgeving mee verplaatsen. Dat alles vereist zorgvuldigheid in voorbereiding en uitvoering.

Een tweede aanpassing betreft het altaar. Om de kerk voor meerdere functies toegankelijk te maken (o.a. koor- en concertuitvoeringen) zou er een verplaatsbaar altaar moeten komen. Het locatiebestuur heeft een houten altaar op het oog. Maar in het gesprek wordt duidelijk, niet al te haastig tot koop overgaan. Het altaar moet wel beantwoorden aan hoge kwaliteitseisen. Ook helder: het oude altaar (helemaal vóór in de kerk), waar ook de relikwieën in gemetseld zijn, blijft het eigenlijke altaar. Het altaar wat we in de zondagdienst gebruiken is vooral een functioneel altaar.

Bij de aanwezigen konden deze plannen op brede instemming rekenen.

Laatste punt, we willen een plaats zijn en blijven waar mensen geïnspireerd worden. Dan is nodig een stimulerende visie over kerk-zijn met verwevenheid in de samenleving. Wat betekent geloven, hopen en in liefde delen daar waar de toekomst soms zo duister, verward, onzeker op ons afkomt. Daarom wil het bestuur ergens in januari een hei-dag organiseren, samen met onze locatie. Hoe kunnen wij ons daarop goed voorbereiden? Voorbereiding met een beperkte groep belangrijk. Wie doet mee?

Rob van Woerkom

NIEUWS OVER DE PASTORIE

Kent U het plan voor de pastorie nog?

Kort samengevat komt het plan op het volgende neer.

De begane grond van de pastorie blijft beschikbaar voor maatschappelijke activiteiten, de eerste verdieping wordt verbouwd tot 4 zelfstandige appartementen en de zolder wordt voorbereid voor een latere verbouwing tot 4 appartementen. Dit alles met zoveel mogelijk behoud van de monumentale status.

Het plan is op 11 augustus bij de Gemeente ingediend.

Op 15 september is in eerste reactie door de Gemeente aangegeven dat het plan aan meerdere bestemmingswijzigingen onderhevig is en er werd geadviseerd eerst een uitgebreid stedenbouwkundig onderzoek te laten verrichten. Daar hebben we mee ingestemd en het is nu wachten op de afdeling stedenbouw van de Gemeente om onze aanvraag in behandeling te nemen. De afdeling stedenbouw heeft het naar zeggen erg druk.

Het wachten hebben we inmiddels goed geoefend.

Martien Peters

ANDERS COLLECTEREN?

Door corona heeft het betalen met de pinpas/bankpas een grote vlucht genomen. Immers, het afrekenen zonder munt- of papiergeld werd als besmettingsveilig gekenmerkt.

De banken spelen daar handig op in door het aantal plaatsen waarop papier of muntgeld gehaald of gebracht kan worden sterk te reduceren.

Sterker nog: de meeste banken hebben die actie overgedragen aan een gezamenlijke organisatie Geldmaat.

Dat gaat uiteraard niet kosteloos en daarmee wordt de omgang met munt- en papiergeld alleen maar duurder.

Met dit alles wordt ook het collecteren in de zondagsdienst onder druk gezet.

Er zijn inmiddels voldoende aanbieders die zich hebben gestort op het digitaal collecteren.

Het digitale collecteren is in veel opzichten gemakkelijker dan munt- of papiergeld, maar het vraagt wel om het bezit van een smartphone.

De vraag is of voldoende kerkgangers de collecte digitaal willen of kunnen voldoen.

Om die reden hebben we in een locatie teamvergadering afgesproken dat we gaan starten met een proefperiode, waarbij een QR-code wordt aangeboden die gescand kan worden en u zelf de waarde van uw collecte kunt invullen.

In het gezamenlijke overleg op zondag 17 oktober jl. heeft u hierover kunnen meepraten en toegestemd in het uitvoeren van een proef.

Martien Peters

je naam blijft

met mijn hart
schreef ik in het zand

jouw naam blijft

ook als de winden
duizend dansen dansen
en wilde wervelstormen
dreigen te verwoesten wat niet
in mij valt te verwoesten

jouw naam blijft

ook wanneer in de schelpengang
van het hart
gefluisterd wordt
waarom?

ook wanneer het zilverrad van
het leven
ongevraagd
en natuurlijk verder loopt
Roulette van het zijn?

je leeft
in mijn dromen voort
net als een bloesemboom
vol geurende herinnering

want jij was er gisteren
je zult er morgen zijn

jouw naam blijft

in mij de ademwond
omdat ik
in mij
jou niet
vergeten kan

Drutmar Cremer

ALLERZIELEN 2021

Wij gedenken in onze Paduagemeenschap

1 november 2020	Tiny van Merwijk-Lap	96 jaar
21 november 2020	Jet Cornelissen-Reijs	71 jaar
11 april 2021	Tom Asberg	87 jaar
24 april 2021	Miep van Kesteren-Mulder	89 jaar
28 april 2021	Fiet van de Venne-Schretlen	81 jaar
8 augustus 2021	Redmer Eigeman	54 jaar
7 oktober 2021	Jan Epskamp	98 jaar

Zondag 31 Oktober 2021 zullen we in de viering van Allerzielen om 10.00 uur, samen met de nabestaanden, onze overledenen gedenken en een kaars voor hen opsteken. Voorganger is Kees Megens mmv Larissa.

Herinneringen

*Ze zijn ons maar geleend,
de vele mooie dingen
die lief vertrouwd en veilig
ons dagelijks omringen.*

*Het is ons maar geleend,
gezondheid, welvaart, leven
en wij pakken het aan
als was het ons gegeven.*

*Het is ons maar geleend
alles waarvoor wij sparen
alles wat we beminnen
alles wat we bewaren.*

*Ze zijn ons maar geleend
de vele aardse dingen.
Maar onbetwistbaar eigendom zijn...
de herinneringen*

IN MEMORIAM

In Memoriam Jan Epskamp

Op 7 oktober 2021 is overleden Jan Epskamp. Jan is geboren in 1923 in Veenendaal en komt uit een gezin met 7 kinderen.

Hij kwam te werken als vertegenwoordiger in cosmetica en ontmoette na zijn scheiding Wil van Miltenburg.

Zij trouwden in 1972 en woonden op de Groesbeekseweg 160. Het geluk was niet van lange duur.

Wil overleed op 48 jarige leeftijd in 1979

Hij werd een trouwe parochiaan en koorzanger van de Cenakelkerk bij zijn vriend pastoor Rabou. Het werd hem steeds moeilijker vanwege lichamelijke klachten naar de kerk van de Landstichting te gaan.

Jan werd parochiaan van onze kerk waar hij met zijn rollator lopend naar toe kon. Zijn plaats was voor in de kerk.

In 2017 werd hij opgenomen voor een 2e operatie aan zijn voet met een lange revalidatie op Dekkerswald, waar hij nadien ook is gaan wonen.

Hij bleef de kerk trouw en was zeer geïnteresseerd in de goede doelen waarvoor de kerk zich inzette. Dit jaar nog gaf hij Anneke, die hem regelmatig bezocht, alvast geld vooruit voor de kerstactie voor de Voedselbank.

Hij was een vriendelijke man, hield van een glas wijn, was altijd keurig gekleed en kwam graag naar de buurtborrel.

Hij hield van de natuur, Zijn mooie tuin was zijn trots en de vogels kende hij bij naam.

Hij was een trotse man, wist goed waar hij voor stond, kon onderhoudend vertellen, een beetje eigenwijs, maar zeer gastvrij.

Na een kort ziekbed is 'd'n Eps', zoals hij door velen werd genoemd, rustig ingeslapen.

De afscheidsdienst vond plaats in de aula van het crematorium Waalstede, waar pastor Kees Megens hem de laatste eer heeft bewezen.

In Memoriam Redmer Eigerink

In onze Antoniusgemeenschap kom je mensen tegen uit alle geledingen. Speciale, opvallende mensen zijn daar ook bij. Een van hen was Redmer Eigerink. Met grote regelmaat kwam hij tijdens de zondagsviering binnenlopen. Hij zat dan achterin en liet zich goed horen en zien. Na afloop kwam hij altijd even koffie drinken en praatte dan met menigeen. Hij kwam ook helpen als dat nodig was, bijvoorbeeld met het bouwen van de kerststal. Een tijdje geleden had hij een speciale gift voor ons: dozen vol met golfballen. Daar zouden we veel geld voor kunnen krijgen. Op zijn geheel eigen wijze charterde hij een passerend automobilist om te helpen om ze op te halen. We zagen wel dat het niet altijd goed met hem ging, maar hij bleef komen en dat was vertrouwd. Tot we schrokken van het bericht dat hij zomaar overleden was. Op 18 augustus, net 55 jaar oud.

Redmer was vader van een zoon, zelf zoon, broer, zwager en oom. Hij zal erg gemist worden, kleurrijk als hij was.

VANUIT HET LOCATIETEAM

We bevinden ons alweer in het laatste kwartaal van 2021 en bijna alles lijkt weer als vanouds te zijn. Het is alsof we de beperkingen die we het afgelopen jaar hadden, alweer een beetje zijn vergeten. We gaan weer op weg en laten ons in de zondagdienst bezielen door woord en zang. In de Vredesweek hadden we bovendien twee mooi op elkaar afgestemde vieringen met de Effatagemeenschap. En in oktober was er de doopviering van Daniel, Marina en Arevik, prachtig voorbereid en begeleid door Monique, René en Tjeu.

Op onze vrijwilligersdag konden we iedereen weer in het zonnetje zetten. Op deze dag hebben we ook kennisgemaakt met Theo van Driel (diaken en predikant); hij gaat zich volop

inzetten voor de oecumenische diaconie, hetgeen zeker tot nieuwe impulsen leidt. Wie weet, komt ons idee van een diaconaal centrum toch weer dichterbij.

Voor de komende tijd zijn er al weer nieuwe initiatieven: de tweewekelijkse podcasts van het Paduuhuis, Adventswandelingen, diaconale acties, voorbereidingen voor activiteiten in de Kerstperiode. Voor dit alles zijn we zeer dankbaar.

Ook nieuwe mensen sluiten zich bij ons aan en nemen we in ons midden op. Een van hen is Jesús Manuel Baena. Sinds enige tijd woont hij onze vieringen bij, hij voelt zich bijzonder thuis in onze gemeenschap. Hij is priester van het Heilig Hart en heeft toegezegd dat hij af en toe bij ons wil voorgaan. Verderop in dit blad leest u een interview met hem.

Er zijn natuurlijk ook zorgen: goedkeuring om met de verbouwing van de pastorie te starten vraagt een lange adem, inkomsten blijven een bron van aandacht en met de winter voor de deur worden we ook weer geconfronteerd met extra energiekosten. Omdat de website van de Stefanusparochie onvoldoende wordt ondersteund, zullen we onze locatiepagina niet meer actueel bijhouden. Veel dank aan Beppie die dit vele jaren heeft gedaan. Voortaan verwijzen we met een link door naar onze eigen AvP website, die wordt goed bijgehouden en ook goed bezocht.

De voorbereidende tijd van de Advent komt eraan. Een tijd van verwachting, een tijd van reflectie. Een tijd van voorbereiding om het nieuwe te ontmoeten. Het lijkt alsof dit beeld momenteel ook bij onze locatie past. Want we zijn op diverse manieren bezig met voorbereidingen voor iets nieuws.

In het locatieberaad van 17 oktober j.l. hebben we met elkaar over verschillende zaken gesproken. Dat betreft de vervanging van het marmeren altaar door een verplaatsbaar altaar, zodat onze kerk meer mogelijkheden biedt voor concerten en bijeenkomsten. Het inrichten van een pelgrimskapel die dagelijks geopend zal zijn; niet alleen voor pelgrims maar voor iedereen die een kaarsje wil opsteken of een moment van stilte zoekt. Ten slotte, het werken aan een toekomstvisie. Het is belangrijk om te vermelden dat we die visie niet alleen kunnen opstellen. We zullen het uiteraard goed voorbereiden, maar hebben het gesprek nodig met u en met ieder die zich betrokken voelt bij onze kerk en onze gemeenschap. Daarom zullen we een of meerdere bijeenkomsten organiseren met een externe gespreksleider. U hoort er dus nog van. Uiteraard zullen we hierover open communiceren met de Stefanusparochie.

Parochieberaad 17 oktober jl.

Een weg zoeken is niet altijd makkelijk, maar we vinden het uiterst belangrijk om het wél te doen. Het past op eens ook helemaal in de recente oproep van Paus Franciscus en de bisschoppen, die alle gelovigen hebben opgeroepen om mee te denken over de koers van de kerk. We hebben een opdracht voor de toekomst: om vanuit onze christelijke traditie en spiritualiteit van waarde te blijven voor elkaar en voor de wereld om ons heen. Dat vraagt dat we die weg moeten durven zoeken. Doet u mee?

Namens het locatieteam, Cecile Kuijpers

INTERVIEW MET JESÚS BAENA

Door: Henrike van Riel

Sinds de zomer schuift hij bijna elke zondag bij ons aan: Jesús Baena, aanvankelijk een soort 'mysterie guest', maar inmiddels voor velen al een vertrouwd gezicht. Hij komt uit Spanje, is priester, woont hier sinds kort. Maar ... wat heeft hem hierheen gevoerd en wat doet hij bij ons? Aanleiding genoeg voor een nadere kennismaking met hem!

Kun je iets vertellen over je achtergrond en over wat je hierheen heeft gebracht?

'Ik heet Jesús Baena en behoor tot de congregatie van de *Priesters van het Heilig Hart van Jezus (SCJ)*, een congregatie die al meer dan honderd jaar in Nederland aanwezig is. De leden van de Nederlandse tak van deze congregatie zijn nu allemaal tamelijk oud. Ze leven in bejaarden- annex verzorgingshuizen. Ze hebben er zich op ingesteld, ook gezien de sterke ontkerkelijking in Nederland, dat hun tak langzaam zal verdwijnen en hebben daar vrede mee.'

'Maar paters SCJ in andere delen van de wereld, zoals in Argentinië, Chili en Indonesië, zien dat anders. Zij staan meer open voor het idee om paters naar andere landen uit te zenden. Zij zeiden: "Waarom gaan we niet proberen onze aanwezigheid in Nederland voort te zetten, met paters van elders?"

'De paters SCJ hier vroegen zich echter af: waarom zou je dat doen? Waarom zou je zoveel moeite doen om paters hierheen te halen en hoop te wekken, terwijl er nog maar een paar mensen in de kerk zijn?'

'Maar weet je, mijn ervaring tot nu toe is: het klopt, er zijn nog maar een paar mensen in de kerk, maar er *zijn* mensen. En ik ben niet gekomen om honderden mensen terug te brengen naar de kerk, dat heeft helemaal geen zin en is nutteloos. Ik ben hier gekomen om mijn medepaters te ondersteunen en te begeleiden tijdens hun laatste levensjaren en om te kijken of ik iets kan bijdragen aan de voortzetting van onze congregatie in Nederland.'

'Niet voortzetting in de zin van: hetzelfde blijven doen. Ik ben hier samen met twee medepaters, één uit Polen en één uit Indonesië. Wij moeten gaan ontdekken hoe het mogelijk is een religieus leven te leiden in een internationale gemeenschap van drie mensen in Nederland anno 2021. Op een bepaalde manier zijn we de eersten, we zijn een soort pioniers. Laten we het proberen. Waarom niet?'

'Misschien zijn er mogelijkheden om in de kerk te werken, met Nederlandse mensen, maar misschien ook met mensen uit andere landen, want er zijn hier bijvoorbeeld

ook Armeense, Spaanse of Poolse groepen. Maar ik denk dat onze belangrijkste focus voor nu is: tijd doorbrengen in de kerken met Nederlandse mensen.

'We gaan kijken wat we hier kunnen betekenen', zeg je. Hebben jullie een soort 'plan van aanpak'?

'Nee, eigenlijk niet, niet in strikte zin tenminste. Dat klinkt misschien een beetje vreemd. Veel mensen in Spanje vroegen: in welke notitie staat beschreven wat jullie gaan doen, wat jullie doelstellingen zijn? Daar raakte ik volledig gestrest van, want zo'n plan hebben we dus niet.'

'Ik denk dat we de toekomst op een of andere manier zelf schrijven. Natuurlijk, we moeten wel een soort doel hebben, maar wat er zal gebeuren, weet ik niet. Ik weet alleen dat ik allereerst Nederlands moet leren, dat ik verder zoveel mogelijk tijd met mijn medepaters wil doorbrengen, dat we ervoor openstaan mee te werken in de Nijmeegse kerken en bovendien openstaan voor suggesties van de bisschop. Hij weet dat we hier zijn en we hebben al een afspraak gemaakt met hem om ons voor te stellen. Misschien zegt de bisschop wel: jullie zijn goed bezig, maar we hebben jullie nodig in die plaats, of in die plaats.'

'We zijn met een heel open houding naar Nijmegen gekomen. We weten niet precies wat er zal gebeuren, maar ik ben er zeker van dat - als we een open houding houden - de Heer ons een bepaalde weg zal wijzen om hier te werken.'

In ons voorgesprek noemde je de vieringen in de Antonius van Paduakerk verrassend. Ik ben benieuwd wat je daarmee bedoelde.

‘Nou, ik ben eraan gewend, bijvoorbeeld in Spanje, dat er altijd een priester voorgaat. Maar op de meeste zondagen gaat er in de Antonius van Paduakerk geen priester voor, maar een leek. Dat was voor mij bijzonder om mee te maken.’

Hoe ben je eigenlijk bij de Antonius van Paduagemeenschap terechtgekomen?

‘Het was een suggestie van Eduard Kimman. Hij dacht dat het een goede plek voor mij zou kunnen zijn. Ik besloot daarna om elke zondag naar de Antonius van Paduakerk te gaan. Na een maand of twee voelde ik me meer dan welkom. Natuurlijk kostte het tijd, omdat niemand mij kende.’

Dus je had van tevoren geen contact gehad met iemand van de Antonius van Padua?

Ja, inderdaad, nu begrijp ik dat dat best een risico was. Iemand had kunnen zeggen: wat doe je hier? Stel je voor dat ik dan had gezegd: ‘Hallo, ik ben een priester, Eduard heeft me hier naartoe gestuurd.’ Maar ik heb heel rustig aan gedaan, ik ben gewoon gaan zitten iedere zondag, en langzaam leerde ik mensen kennen.’ ‘Ik heb veel waardering voor wat leken hier allemaal organiseren: elke zondag een andere voorganger, soms een man, soms een vrouw, mooie koren. Het is fantastisch. Het is jammer dat ik nog niet voldoende Nederlands versta om helemaal te begrijpen waar de preken over gaan.’

Hoe zie je je eigen rol als priester?

‘Ik ben in het begin liever wat terughoudend. Ik ben hier niet gekomen om iets op te leggen. Ik ga niet zeggen: luister, ik wil graag over een maand voorgaan. Wie ben ik? Ik ben niemand. Dat betekent niet dat ik niet wil voorgaan, maar wat ik bedoel is: ik volg de stappen zoals jullie denken dat ik ze moet volgen. Ik ben blij als mensen blij zijn als ik een keer voor wil gaan.’

Hoe kijk je naar de toekomst van de kerk?

‘Ik denk dat sommige mensen, en dus ook sommige van mijn eigen medepaters, denken dat de kerk in Nederland langzaam zal verdwijnen. Maar wat ik in de afgelopen maanden heb gezien is, dat er in Nederland nog steeds mensen zijn die naar de kerk gaan om hun geloof te vieren. En dan zijn er mensen die zeggen: ja, maar dat is maar 1% van de bevolking! En dan zeg ik: oké, maar die 1% doet ertoe. Wat gebeurt er met hen?’

Zou het erg zijn als het geloof en de kerk zouden verdwijnen, niet alleen in Nederland, maar wereldwijd?

‘In de hele wereld?!’

‘Oké, ik denk niet dat dat zal gebeuren, maar als het wel gebeurt, dan is dat omdat we het verdienen. Misschien moet het wel zo gaan als het nu gaat, misschien hebben we niet genoeg gedaan om het geloof te behouden of te beschermen.’

‘Veertig jaar geleden waren we met zeer velen in de kerk, en nu zijn we met steeds minder mensen. Maar ik geloof dat dit soort crisis of zuivering, of hoe je het ook wilt noemen, heel goed is in onze kerk. Ik denk dat we wel weer kunnen groeien, maar op een gezonde manier.’

‘Ik hoop dat we andere, nieuwe vormen zullen ontdekken om ons geloof te vieren, waaraan iedereen kan deelnemen en een bijdrage kan leveren.’

Is er iets wat je graag nog wilt toevoegen aan ons gesprek?

‘Ik vind het leuk om nog te vertellen dat ik, voordat ik naar Nederland kwam, twaalf jaar in India heb geleefd en gewerkt. Ik heb daar prachtige ervaringen opgedaan en soms ook moeilijke dingen meegemaakt. En nu ben ik ineens hier, weer in een totaal andere wereld, maar ik kom hier met dezelfde grondhouding: ik probeer een open mind te houden, ik wil graag blijven leren.’

‘Ik probeer niet met alle geweld een reden te vinden waarom ik hier ben, omdat de reden zich zal aandienen. En zo niet, dan weet ik zeker dat de Heer mij de weg zal wijzen.’

‘Ik ben hier niet gekomen om iets te krijgen, maar ik ben hier gekomen, omdat ik hoop dat ik iets kan geven. En natuurlijk krijg ik tegelijkertijd dan zelf ook wat, omdat mensen mij wat schenken, bijvoorbeeld jij, door hoe je bent, door hoe je denkt.’

‘Misschien zul je, als we over een jaar dit interview weer doen, tegen me zeggen: weet je nog wat je me vertelde een jaar geleden? En kijk nu eens, wat is ervan terecht gekomen? En dan zal ik zeggen: Henrike, wat kan ik zeggen, dit is mijn nieuwe realiteit ... (lacht breeduit).’

Lotus - Josette Lenders

DE ICOON VAN ONZE LIEVE VROUW, MOEDER VAN GOEDEN RAAD

Achter in de kerk, in de hal van de vroegere rechteringang van de kerk, is een speciaal plekje ingericht om een kaars op te steken bij de icoon van Onze Lieve Vrouw, Moeder van Goeden Raad

Deze icoon is opgenomen in een houten paneel met twee paneeldeuren met twee aartsengelen erop, Het zijn Gabriël en Michaël, uitgesneden in fraai houtsnijwerk in de stijl van de Jugendstilperiode.

Onder de icoon staat de tekst :
Moeder sta ons altijd bij.

Deze icoon is in 1934 geschonken door de Vrouwencongregatie. Zij zamelde geld in voor deze icoon.

In die jaren van het Rijke Roomsche Leven waren er in onze parochie heel veel congregaties, voor elke groepering een eigen congregatie: De Mariacongregatie voor de jongeren die hun plechtige communie hadden gedaan, (jongens en meisjes ieder apart natuurlijk). Ook waren er aparte mannen -en vrouwencongregaties.

De kerk kende vele organisaties die "voor de uitgroei tot volle roomse wasdom van de jonge persoonlijkheid" onontbeerlijk waren.

Hoogtepunten voor deze congregaties waren de processies waarbij alle geledingen acte de présence gaven in een lange stoet door de buurt.

Als de nieuwe plannen rondom de Pelgrimskapel ten uitvoer komen, zal de icoon een nieuw plekje moeten krijgen, want dan zal de zij-ingang na heel veel jaren weer opnieuw in gebruik worden genomen door de pelgrims van de Pelgrimsroute: Wegen met Zegen.

Samen met de gedachtenishoek krijgt de icoon dan een mooi nieuw plekje in de kerk, zodat u uw kaarsje er kunt blijven opsteken.

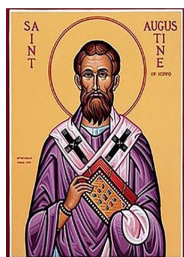
Bron: ANTONIUS VAN TOEN ANTONIUS VAN NU
1917- heden (1992) Beeld van de parochie

De vrouwencongregatie met Kindje Jezusbeeld:

ZINGEN IS BIDDEN VOOR TWEE

Qui bene cantat bis orat

Zingen is bidden voor twee
H. Augustinus van Hippo

Wat in stilte bloeit” is het lied dat het Paduakoor gaat zingen op 14 november 2021. Het is een meditatief lied dat ons oproept tot gerechtigheid. Het roept op elkaar te verblijden en doen leven. We delen in de viering het brood en de wijn, brood van genade en wijn voor eeuwig leven. Maar wat doen we met mensen die niets hebben? En wat doen zij die veel hebben? Kunnen we samen tot een rechtvaardige verdeling komen? De oproep in het lied: Wie zal jou vernieuwen

Een ander lied: “God weet komt het goed” waarin we de vraag stellen of het goed komt met de wereld vol gerechtigheid. Een wereld **waar** niet de dood heerst, maar liefde is en gerechtigheid, die sterker zijn dan de dood.

Addy Groos-van Gelder

KERST-INN 2021

Alle spullen voor de (afgelaste) Kerst-Inn 2020 staan nu bijna een jaar te wachten om vanachter het gordijn op de sacristiezolder tevoorschijn te worden gehaald.

De werkgroep Kerst-Inn is vol goede hoop dat iedereen op **zaterdag 18 en zondag 19 december 2021 van 11-17.00 uur** een fijne kerstsfeer kan beleven bij de kersttentoonstelling met het thema Maria en Kind en de kerstmarkt met tweedehands kerstspulletjes en eigengemaakte kerstversieringen en gebak.

Mocht u thuis nog goed bruikbare kerstspullen hebben waarvoor u een nieuwe liefhebber zoekt en zo bij u thuis weer ruimte ontstaat, denk dan aan ons. Ook voor de tentoonstelling kunt u een deel van een kerstgroep in bruikleen inleveren (Maria, Jozef en kind).

U kunt ons daarover bellen of mailen:

Addy Groos: 06-28284700 / a.groos4@xmsweb.nl

Beppie Peters: 06-30483180 / barendje1950@gmail.com

KERST-INN 2021: ZA. 18 EN ZO. 19 DEC.; 11-17U

VIER ZONDAGSWANDELINGEN ADVENT 2021

Druk, druk, druk, we hebben altijd veel te doen en weinig te laten. Soms gaat de ene dag na de andere dag voorbij zonder dat we in de gaten hebben hoe bijzonder, hoe kostbaar elke dag van ons leven kan zijn. Bijzondere feestdagen zijn soms nog niet voorbij of we kijken al weer reikhalzend uit naar de volgende.

Niet voor niets is de adventsperiode in het leven geroepen om ons de tijd te gunnen ons goed voor te bereiden op een van de meest bijzondere dagen die wij in het kerkelijk jaar mogen meemaken, de dag waarop wij vieren dat God ons heel nabij komt in de geboorte van de mens Jezus.

Om die voorbereidingstijd wat explicieter te beleven organiseren wij in de komende adventsperiode als voorbereiding op Kerstmis vier wandelingen.

De wandelingen worden gehouden op:

zondag 28 november, zondag 5, 12 en 19 december.

We starten elke zondag rond 11.30 uur vanuit de Antonius van Paduakerk, Groesbeekseweg 96, Nijmegen. (Voor degenen die de dienst bijwonen: dat is dus aansluitend op het koffiedrinken na de viering van 10.00uur). We wandelen in een rustig tempo, hier en daar worden pauzes genomen.. Pauzes waarin iemand zingt, een gedicht voorleest, een gedachte aanreikt.

We wandelen altijd dezelfde route, van de kerk naar het Trajanusplein, verder naar Hollands-Duitsch gemaal, verder langs de oevers van de Waal of door de weilanden. Eindpunt café Roosje op de Vlietberg, Ooij, waarna we weer terugkeren. De totale duur van de wandeling bedraagt ongeveer 3 uur.

Het is wellicht verstandig brood en/of drank mee te nemen.

Elke wandeling kent een thema.

Zondag 28 november, thema: *Verbinding*.

Ingeleid en verzorgd door Kyra Hoogzaad.

Zondag 5 december, thema: *Op weg zijn*.

Ingeleid en verzorgd door Corné van Iersel.

Zondag 12 december, thema: *Dwalen in het donker*.

Ingeleid en verzorgd door Rob van Woerkom.

Zondag 19 december, thema: *Geboorte*.

Ingeleid en verzorgd door Henrike van Riel

U bent van harte uitgenodigd,

Kyra, Corné, Jesús, Rob, Henrike, Rob

GELEZEN - SIMONE WEIL. DE 'RODE JEANNE D'ARC'

Biografie over Simone Weil, door: Angelica Krogmann, Uitgeverij Lemniscaat, 1970

Het is alweer enige tijd geleden dat ik deze biografie van Angelica Krogmann over het leven van Simone Weil las, maar er is altijd iets van blijven hangen, namelijk de begrippen *Ontworteling* en *Inworteling*. Het waren eyeopeners voor mij indertijd, omdat ze weergaven wat ik in mijzelf had ervaren. Nu ik de biografie onlangs opnieuw las, begreep ik dat Simone Weil deze begrippen nog veel breder, dat wil zeggen maatschappelijker invult.

Simone Weil

Simone Weil (1909 – 1943), van oorsprong Joods, was radicaal. Ze wilde leven en leefde voor de waarheid, uitsluitend voor de waarheid. Ze wist dat zo leven voor de waarheid het martelaarschap betekende.

Ze was jong in de maatschappelijk zware jaren 30, waarin de fabrieksarbeiders onder zeer zware, mensonterende omstandigheden moesten werken. Tot machine en tot slaaf gemaakt van de noodzaak in hun levensonderhoud te voorzien. Vanuit sociale bewogenheid heeft ze dit leven een aantal maanden meegeleefd, met grote persoonlijke opofferingen. Ze stond soms urenlang huilend aan de lopende band, merkte dat haar denken werd uitgeschakeld als een vorm van zelfbehoud. Mensen in dergelijke omstandigheden moeten hun situatie ondergaan, kunnen hem niet meer overzien, zei zij toen. Als ze oververmoeid thuiskwam kon ze niet meer eten, leed aan hoofdpijn en slapeloosheid en voelde zich vernederd en uitgebuit. Toch wist zij iets waardevols te peuren uit deze ontberingen. Daar getuigt deze uitspraak van: *“Werken; en als men uitgeput raakt dan betekent dat onderwerping aan de tijd zoals de materie eraan onderworpen is. Het denken wordt gedwongen om van het ene ogenblik in het andere over te glijden zonder zich vast te kunnen haken, noch aan het verleden noch aan de toekomst. Dat is gehoorzamen.”* Deze werkervaring heeft haar blijvend veranderd. Het paste ook bij haar overtuiging dat het lijden een belangrijke toegang is tot God, voor haarzelf zelfs de belangrijkste.

Haar visie op wat christen-zijn inhield, was zo fundamenteel dat ze vond dat de kerk en de hele westers-christelijke cultuur al lang verworden was tot iets in wezen onchristelijks. Dat heeft te maken met de “Ontworteling” waar de westerse cultuur, inclusief het denken, van doordrongen is.

Ontworteling en Inworteling

De Ontworteling ziet zij in ieder mens en bovendien in de cultuur en samenleving als geheel. De mens is door

de eeuwen heen steeds meer ontworteld geraakt door de steeds meer ontwortelde maatschappelijke structuren, met name vanaf de 16^e eeuw is dit proces hard gegaan. Het geld, en daarmee de verschillen in waardering en status, dus concurrentie, en verder machtsstrijd en oorlogen zijn belangrijke bepalende factoren geweest. Bij haar heet macht en geweld ‘het Beest’. Ze ziet dat in onze hele westerse cultuur werkzaam en de verspreiding ervan is over de wereld gegaan door de kolonisatie.

*Zij wilde het liefst zijn als het
chlorofyl in planten: genoeg
hebbend aan alleen licht*

De Inworteling is de noodzakelijke tegenkracht, noodzakelijk voor echte menswording in de ware Christelijke zin. Inworteling vindt plaats binnen het individu dat zij als het hoogste goed beschouwt. Hier vindt de ommekeer plaats vanuit Gods genade. Ook pleit zij voor een opwaardering van het lichamelijke werk waar zij een helende werking vanuit voelde gaan. In haar woorden: *“door de hoogmoed van ons geloof in de techniek zijn wij blind geworden voor de verzoenende kracht die er van de lichamelijke arbeid uitgaat”*. Zij ziet in het verhaal van Genesis hier een aanduiding voor: het lichamelijke werk “in het zweet uws aanschijns zult gij uw arbeid verrichten” ziet zij als het door God gewilde ‘afkoopgeld, als boetesom’ voor de erfzonde.

De laatste 5 jaar van haar leven verschoof haar aandacht van de maatschappelijke problemen naar zuiver religieuze geschriften, voorafgegaan door een aantal mystieke ervaringen van ontmoeting met Christus, oa tijdens het zeggen van het Onze Vader, waardoor ze zo gegrepen was dat ze het dagenlang steeds weer opzei.

Samenvattend

Dit boek laat zien hoe het individu gevormd wordt door de maatschappelijke structuren, maar ook misvormd in de diepere behoeften van de ziel. Zij spreekt vanuit de Westerse samenleving. Het is hoopgevend te beseffen dat het individu de plaats is waar de omvorming kan en moet plaats vinden. God staat aan die kant.

Je kunt het lezen vanuit je individuele mens-zijn en ook als je meer bezig bent met de maatschappij als geheel. Op beide manieren geeft het veel inzicht en versterkt het je eigen proces. Omdat Simone Weil dat zelf zo fundamenteel en radicaal beleefde. Haar leven viel grotendeels samen met haar boodschap.

Evelien van Aller

TERUGKIJKEN OP MONUMENTENDAG 2021 IN DE ANTONIUS VAN PADUAKERK

Zaterdag 11 September 2021 stonden ook bij de Antonius van Paduakerk de deuren wagenwijd open en hing de Monumentendag-vlag strak in het spandoekenframe. Het kon gelukkig weer. Veel mensen wisten de weg naar onze kerk te vinden, Niet met drommen tegelijk maar toch in een constante stroom.

Dat leverde veel reacties en bijzondere gesprekjes op en bezoekers uit alle richtingen. Het begon al vroeg met een Braziliaanse jonge vrouw die voor de kerk van de fiets stapte en, zich van geen Monumentendag bewust, vroeg of de kerk open was. Zij was al lang niet meer in de kerk geweest door de coronatijd en verlangde naar een mogelijkheid ter communie te kunnen gaan. Sindsdien komt ze regelmatig bij ons meevieren.

Er kwam onder andere: een bezoeker die in de kerk gestemd had en haar nu iets uitgebreider wilde bekijken, een bezoeker die altijd naar de rommelmarkt komt, een echtpaar dat lang geleden in de kerk getrouwd is, iemand die na lange tijd weer terug is in Nijmegen, de dochter van Leo Fleuren die blij was te horen dat we de bezoekgroep weer nieuw leven hebben ingeblazen. We voerden een lang gesprek met een meneer die zeer goed op de hoogte was van het kerkelijk bestuur en een uitgebreide hoeveelheid feiten over ons heen strooide en als altijd fotografen die het glas-in-lood en de andere kunstschaten fotografeerden.

Toen we de deuren sloten telden we 36 bezoekers en hadden we een blij gevoel dat ons mooie kerkgebouw een gastvrije ruimte blijft en door alle bezoekers zeer gewaardeerd wordt. Ook de tafel met producten van de wereldwinkel had goede klandizie en was de zondag erna na de viering en koffiepauze zo goed als uitverkocht.

Anneke, Beppie, Josette en Monique

Van een parochiaan:

Kaarsje

Ik steek regelmatig een kaarsje op, soms bij Maria, maar meestal bij onze parochieheilige H. Antonius. Ik ben soms iets kwijt of heb iets verloren, dan geeft Antonius uitkomst, maar dikwijls zeg ik tegen hem: "Ik ben niets kwijt, maar een kaarsje krijg je toch!"

EEN BIJZONDERE DOOPVIERING

Zondag 10 oktober werd een bijzondere dag voor Marina, Arevik en Daniel en hun ouders Anna en Garik en voor de Antonius van Paduagemeenschap. In de zondagsviering werden zij samen gedoopt door Tjeu van Knippenberg, bijgestaan door meter Monique Leclercq, peter René Klaassen en bijzondere vriendin Beppie Peters. Hier hadden zij lang naar uitgekeken.

Vader Garik is 6 jaar geleden gevlucht uit Armenië en 2 jaar geleden werd hij herenigd met zijn gezin. Sindsdien wonen ook Anna en Marina (14) en Arevik (10) bij hem in Nederland. Marina en Arevik gaan naar school en leren er heel goed Nederlands en helpen mama Anna met tolken als het nodig is. Vijf maanden geleden werd hun zoontje en broertje Daniel geboren. Tijdens een openstelling in mei 2021 kwamen zij onze kerk binnenlopen en vonden er een warm thuis.

Begin september schreef Marina ons:

wij zijn ook blij dat wij moge elke keer naar de kerk komen dat we kunnen daar komen zitten mee doen mee bidden, dat is onze enige plek waar wij rust hebben kerk is onze 2e huis. wij zijn blij dat je ons accepteert hoe wij zijn dat je elke keer naar ons luistert en probeer je ons te helpen. en wij zijn ook blij dat je onze doop gaat regelen en dan kunnen we het ook vieren wij zijn heel blij daar op hebben we heel lang gewacht dank je voor je moeite

Hun liefste wens was om gedoopt te worden en Monique, René Klaassen en Tjeu van Knippenberg hebben zich samen daar vol voor ingezet, hen voorbereid, gesprekken met hen gevoerd en de doopdienst voorbereid. Ook het Paduakoor wilde een steentje bijdragen en koos een mooi toepasselijk lied dat zij vanaf het priesterkoor in een omhullende kring voor hen zongen:

*Kun jij soms ook zo verlangen naar een plekje voor jezelf,
Waar men jou echt wil ontmoeten en de buitenkant niet telt?
Waar de mensen sterk verschillen van elkaar, van jou, van mij,
Maar er enkel naar verlangen samen en zichzelf te zijn?*

Anna, Marina en Arevik bakten bij Beppie thuis een grote feestelijke taart want zij wilden iedereen na afloop trakteren en na de zondagsviering heeft Marina de taart aangesneden en alle gasten van taart voorzien. Het was ontroerend om Marina, Arevik en Mama Anna namens Daniel te horen uitspreken waarom zij gedoopt wilden worden en kleine Daniel droeg een steentje bij door de microfoon bijna op te eten.

Het was een indrukwekkende viering met een warm gevoel van saamhorigheid. De toekomst voor deze familie is zeer onzeker en zij zullen nog veel obstakels moeten overwinnen maar wat zou het goed zijn als Nederland verrijkt werd met deze mooie mensen. Laten we allen bidden en hopen dat zij een goede toekomst tegemoet gaan en deze dag hun zal sterken.

Beppie

Mocht u deze familie met een gift willen ondersteunen voor de komende moeilijke tijd dan kunt u dat het beste doen via Stichting GAST: NL70 INGB 0008523702 t.a.v. Fam. AVG uit Armenië

BERICHTEN VANUIT DE DIACONIEGROEP

KERSTPAKKETENACTIE

Het duurt nog wel even, maar het is zo eind december! En op weg daar naar toe gaat op 14 november in de Antonius van Paduakerk de Kerstactie weer van start. Ook veel scholen en andere kerken in Nijmegen en Over Betuwe doen mee.

We zamelen levensmiddelen in voor klanten van de Nijmeegse Voedselbank. Gewone dagelijkse levensmiddelen zijn heel welkom, maar zo op weg naar Kerstmis zijn enkele lekkere dingen als extraatje ook heel fijn. Op de flyer die u in de kerk krijgt staan allerlei voorbeelden. We proberen ook mensen in een brede kring rondom de kerk bij deze actie te betrekken. Dus als u mensen in uw omgeving kent die graag mee willen doen, dan zijn ze van harte welkom!

U kunt de levensmiddelen iedere zondag van 11.00 tot 11.45 uur naar de kerk brengen. Ook op de woensdagmiddag (17 en 24 november en 1 en 8 december) staan we van 14.00 – 16.00 uur in het voorportaal van de kerk klaar om levensmiddelen in ontvangst te nemen.

Daarnaast gaan we ook weer kerstpakketten maken voor cliënten van Stichting Gast, Vluchtelingen Werk Oost Gelderland, Bed-Bad-Brood en Home-Start. Hiervoor hangt het bekende waslijntje weer in de kerk, waar u zelf uit kunt kiezen voor wie u een kerstpakket wilt maken. Als u ervoor kiest een kerstpakket te maken, dan krijgt u ook een passende doos mee en een aparte flyer.

Uiterlijk op zondag 12 december willen we graag alle pakketten gevuld weer in de kerk hebben.

Hopelijk doen weer heel veel mensen mee, zowel met de voedselinzameling als met de kerstpakkettenactie! Voor veel mensen in onze naaste omgeving zijn het donkere tijden. Hopelijk brengen we met onze aandacht wat licht in hun leven.

KOFFIEPUNTEN

Heeft u het afgelopen jaar weer DE-koffiepunten gespaard? Ik hoop van wel! Want deze zijn “geld” waard. We sparen deze koffiepunten voor de Nijmeegse Voedselbank.

Voor iedere 500 punten krijgen zij namelijk een pak koffie voor hun cliënten. Er zijn heel veel klanten bij de Voedselbank en voor een pak koffie heb je heel veel van die waardepunten nodig. (Zeker als je een pak koffie bij elkaar spaart met de waardebonnetjes die je op de thee vindt. Deze zijn nl. maar vier punten waard.....) Maar toch, als we met heel veel mensen op heel veel plaatsen tegelijk inzamelen, dan levert dat de Voedselbank toch flink wat pakken koffie op. In 2020 leverde de actie 2517 pakken DE-koffie op in heel Nijmegen.

En zo kunnen de klanten van de Voedselbank in het nieuwe jaar hopelijk 1, 2, of 3 keer blij gemaakt worden met een pak koffie!

U kunt de koffiepunten (liefst gebundeld in stapeltjes van 500 punten) tot eind december inleveren bij de tafel van de diaconie.

Het uitknippen en tellen kost wat extra moeite, daarvoor hartelijk dank!

ERWTENSOEP ACTIE

Indien de corona maatregelen blijven zoals ze nu zijn of versoepelen zal op zondag 21 november de **Zevenhevelenloop** weer gehouden worden. Net als voorgaande jaren willen we dan graag zelfgemaakte erwtensoep verkopen. Bent u bereid en in staat ons daarbij te helpen als koker van de soep of bent u bereid te helpen bij voorbereidende werkzaamheden op zaterdag of zondag? Vanaf 17 oktober t/m 7 november ligt achter in de kerk een intekenlijst waarop u uw medewerking kenbaar kunt maken. Het is ook mogelijk u aan te melden via:

secretariaat@avpnijmegen.nl

De belangstelling voor de soep is groot zodat we veel hulp kunnen gebruiken. De Stichting ‘Straatmensen’ is elk jaar erg blij met onze inzet, daardoor zijn zij in staat thuis- en daklozen de nodige keren een warme maaltijd voor te zetten. De gemaakte onkosten voor de soep kunt u, indien gewenst, in rekening brengen. Uw medewerking wordt zeer op prijs gesteld.

Oecumenische werkgroep diaconie

Koorconcerten in kerk

Na een stilte van twee jaar biedt Kamerkoor Mnemosyne u het a-capellaprogramma 'Nachtlied' aan, met werken gerelateerd aan Allerzielen.

Op zondag 7 november om 15.30 uur zingt Mnemosyne, onder leiding van dirigent Wolfgang Lange, koormuziek uit de renaissance en twintigste- en eenentwintigste-eeuw.

Gemeenschappelijke thema's in de stukken zijn 'verlies en verdriet om de (naderende) dood', maar ook de 'hoop voor de toekomst' die daarna komt.

De programmatitel 'Nachtlied' is ontleend aan het motet van Max Reger, Nachtlied (1914), dat de weg weergeeft van de mens die de overgang maakt van het aardse naar het hemelse en in Gods handen vrede, rust en veiligheid vindt. Het concert opent met het Miserere van de hedendaagse Schotse componist MacMillan die zich duidelijk liet inspireren door het Miserere van Allegri dat het sluitstuk is van dit concert.

Verder staan op het programma werken van Byrd, Stanford, Meallor en Elgar

Ook het **Nijmeegs Studentenkoor Alphons Diepenbrock** richt zich weer fier op.

De coronaperiode was een barre tijd voor de studentenwereld.

Diepenbrock geeft op **zaterdag 27 november om 20 uur** een concert o.l.v. dirigent Gilles Michels, uitgevoerd wordt: **Dvořák's Mis in D-majeur.**

Antonius van Padua in beeld

In Beeld

Op deze plek plaatsen we steeds een foto uit de fotoserie met beelden van **Antonius van Padua**. De serie is terug te vinden op de website: www.avpnijmegen.nl/agenda en actualiteit/parochiefoto's.

Deze foto is gemaakt op 7 januari 2020 in de processiegang naast "De kapel in 't Zand" in Roermond. De muren zijn behangen met meer dan 9000 devotietegels. De oudste is van 1927 en in 2009 is er mee gestopt omdat de muren vol waren.

Agenda

Zondag 24 oktober, 10.00u

Voorganger: Dick Akerboom
m.m.v. Gregoriaans Koor

Zondag 31 oktober, 10.00u

Allerheiligen/Allerzielen
Voorganger: Kees Megens
m.m.v. Larissa

Zondag 7 november, 10.00u

Willibrordzondag
Voorganger: Dick Akerboom
m.m.v. cantor

Zondag 14 november, 10.00u

Voorganger: Tjeu van Knippenberg
m.m.v. Paduakoor

Zondag 21 november, 10.00u

Zevenheuvelenloop
Voorganger: Cecile Kuijpers en
Jesús Baena m.m.v. cantor

Zondag 28 november, 10.00u

Eerste zondag Advent
Voorganger: Kees Megens
m.m.v. Gregoriaans Koor

Zondag 5 december, 10.00u.

Tweede zondag Advent
Voorganger: Theo Brock en Marieke
van de Ven, m.m.v. de cantor

Zondag 12 december, 10.00u.

Derde zondag Advent
Voorganger: Tjeu v. Knippenberg
m.m.v. Paduakoor

Bezoekgroep

Heeft iemand bij u in de buurt, / straat behoefte aan een gesprekje of bezoekje? Meld het bij de bezoekgroep: Josette Lenders
Josette.lenders@gmail.com

Buurt aanTafel :

Dinsdag 2 November 2021
Tina kookt een Syrische maaltijd.
Mee-eten : 18.00 - 19.30u.
Info: www.wij-dewereld.nl

